

בס"ד. שיחת* יום ה' פ' פינחס, כ"ב תמוז, ה'תשי"א.

— להתלמידים הנוסעים בשליחות המל"ח, בחרו הק' —

בודאי ידוע לכם שזה כמה שנים שהנהיג כ"ק מו"ח אדמו"רי שהתלמידים יסעו למשך שבועות אחדים לערי השדה (וגם בעיר ניו-יאָרְק עצמה) על מנת לעסוק בהפצת היהדות, ולפעול חיזוק בקיום התומ"צ. — במקום לנצל זמן זה לצורך תיקון והבראת הגוף, כנהוג אצל אחרים, ינצלוהו התלמידים בשביל להתעסק בתיקון והבראת נשמותיהם של בני, ילדים ומבוגרים, ועי"ז יתוסף אצלם גופא בתיקון והבראת נשמתם וגופם, שיהיו בריאים ברוחניות ובגשמיות.

*

כיון שנסיעה זו היא בשליחותו של הרבי, יש בה כו"כ מעלות, ונתעכב עתה על שני דברים הנוגעים לפועל²:

(א) כיון שזוהי שליחותו של הרבי — בודאי יצליחו בזה, רק שלא יקלקלו בעצמם ("מען זָאָל נֶאָר אֱלִיין ניט קאַליע מאַכן"). — כשנוסעים בשליחותו של הרבי, בכח המשלח, ה"ז כמו שהרבי נוסע ("דער רבי פּאָרט"), ובמילא, לא שייך שיהיו מניעות ועיכובים שלא יוכלו לבטלם. התלמידים צריכים רק להיות כלי מוכשר, וככל שתגדל הכשרת הכלי, תתמלא השליחות במהירות ובהצלחה גדולה יותר.

(ב) כיון שזוהי שליחותו של הרבי — צריך לידע גודל האחריות שנושאים על עצמם. אותם יהודים שהנכם נוסעים אליהם, יסתכלו עליכם בתור שלוחים של הרבי, בתור דוגמא-חי' של חסידים, ובמילא, צריכים אתם לתקן את עצמכם ("אויס-ריכטן זיך"), כדי להָרְאוֹת באופן המתאים לכך.

— ר' שמואל מונקעס³ הלך פעם עם קבוצה של חסידים, בחזרתם מהתוועדות, ועברו דרך ביתו של רבינו הזקן, ושם מסביב הי' חצר (כפי שנקרא כאן: "יאָרד"), וקפץ ר' שמואל מונקעס על השער, נסמך ברגלו

(* הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א
 (באידיש), ונדפסה בהוספות ללקו"ש חיי"ח ע'
 500 ואילך. ונשלחה לכו"כ — ראה מכתב ד'
 מנ"א; ד' מנ"א; י"א מנ"א שנה זו (אג"ק ח"ד
 ס"ע תא ואילך; ע' תז; ע' תי).
 (1) ראה סה"מ תשי" ס"ע 191 ואילך
 ובהערה 19 שם.
 (2) ראה גם תו"מ ח"א ע' 138.
 (3) ראה לקו"ד ח"ד תשסא, סע"א ואילך.

על הגדר, ונשאר תלוי. שאלוהו חבריו החסידים — שהורגלו לתעלוליו — מה פשר התעלול החדש ("וואָס איז דאָס פאַר אַ נייער שפיצל")? — כי כבר היו רגילים שר' שמואל עושה לפעמים תעלול — השיב להם ר' שמואל: בנוהג שבעולם, שעל יד סנדלר תלוי נעל, על יד זגג תלוי פיסת זכוכית. וכיו"ב. וכמו כן מן הראוי שכשעוברים ליד ביתו של הרבי יהי תלוי חסיד... כדי שידעו שכאן גר הרבי.

ועד"ז בענינו: כל מי שרואה אתכם יחשוב שכך נראה חסיד ליובאוויטש, חב"דניק, תמים, בחורי־שיבה ירא־שמים (וכיו"ב בשאר התוארים שיתארו אתכם), וישאר אצלו הרושם שכך צריכים להתנהג חסידים, תמימים, מקושרים, אלה שנוסעים בשליחותו של הרבי לעסוק בהפצת היהדות וחיזוק התומ"צ. ובמילא, צריכים לידע שנושאים אחריות גדולה.⁴

אמנם, כיון שהרבי הוא זה שהנהיג הדבר, והוא זה ששולח אתכם בשליחות זו — בכחו וביכלתו של כל אחד מכם למלא שליחות זו, שלא זו בלבד שלא יהי' היפך הכבוד ח"ו, אלא אדרבה, שיתקבלו ידיעות ע"ד גודל ההתפעלות ("גוואַלדיקע התפעלות") ממהותם של תלמידי ליובאוויטש ("וואָס אַ ליובאוויטשער בחור איז")!

*

הנני מברך אתכם שיקיימו הברכות שהרבי ברך אתכם בכלל, ובפרט בנוגע למילוי השליחות.

סעו לשלום ותחזרו לשלום ("פאָרט געזונטערהייט און קומט צוריק געזונטערהייט"), ותהי' נסיעתכם בהצלחה בגשמיות וברוחניות, הן בנוגע לגשמיות ורוחניות של היהודים שאליהם נוסעים אתם, והן בנוגע לגשמיות ורוחניות שלכם, שהרי, כוונתו של הרבי היא לא רק לטובתם של היהודים שנוסעים אליהם, אלא גם לטובתם של הנוסעים עצמם, כהבטחת חז"ל⁵ על הפסוק "מאיר עיני שניהם ה'".

שיהי' לכם קיץ בריא, ולאח"ז חורף בריא, וכן הלאה, נצח סלה ועד.⁷

סעו לשלום, ובכל מקום שתבואו תמסרו דרישת שלום לבבית ("אַ הערצליכן גרוס") לאחינו בני, ותמסרו להם, שאף שעומדים בשלשת

(6) משלי כט, יג.

(7) ראה עירובין נד, א.

(4) ראה רמב"ם הל' יסוה"ת ספ"ה.

(5) תמורה טז, א. וראה הקדמת התניא

בסופה.

השבועות, ומתקרבים לחודש אלול, חודש התשובה⁸, ולאחריו ה"ימים נוראים", מ"מ, לא יבהלו ("זאָל מען זיך ניט שרעקן"), כי אם, "עבדו את ה' בשמחה"⁹, "גילו ברעדה"¹⁰.

וכן תמסרו להם, שכ"ק מו"ח אדמו"ר אמר¹¹ שעכשיו נמצאים כבר בזמן ש"הנה זה עומד אחר כתלנו"¹², "הנה זה בא"¹³ ("אָט איז ער")... וצריכים להתכונן לכך ע"י אהבת ה', אהבת התורה, ואהבת ישראל¹⁴. — כשתאמרו את הדברים בניחותא, אבל, בתוקף פנימי, כודאי יתקבלו הדברים אצל השומעים, ועי"ז יתוסף אצלם חיזוק בתומ"צ בכלל, ובאהבת ישראל בפרט.

סעו לשלום.

(12) שה"ש ב, ט.
 (13) שם, ח. וראה שהש"ר עה"פ (פ"ב, ח (ב)).
 (14) ראה גם תו"מ ח"ב ע' 210 ובהנסמן שם הערה 36.

(8) ראה טור או"ח ר"ס תקפא.
 (9) תהלים ק, ב. וראה רמב"ם סוף הל' לולב.
 (10) תהלים ב, יא. וראה לקו"ת נצבים רד"ה שוש אשיש (מז, רע"א).
 (11) ראה סה"ש תרצ"ט ע' 316.